

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 879/2014
17.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљених Б.К. и С.К., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Б.К. и С.К., адв. Р.Ц., подентом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 352/12 од 27.11.2013. године и Вишег суда у Суботици Кж 131/14 од 06.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Б.К. и С.К., адв. Р.Ц., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 352/12 од 27.11.2013. године и Вишег суда у Суботици Кж 131/14 од 06.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К. 352/12 од 27.11.20013. године окривљени Б.К. и С.К. оглашени су кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика за које им је изречена условна осуда и утврђене су им казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико окривљени у року од две године не учине ново кривично дело.

На основу члана 261. и 264. ЗКП обавезани су окривљени Б. и С.К. да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка солидарно износ од 249.068,00 динара, а законском заступнику мал. оштећеног Н.Б., Д.Б. на име трошкова заступања то јест награде за рад његовог пуномоћника адв. В.Х. и адв. О.Ј. солидарно износ од 225.750,00 динара све у року од 90 дана по правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

На основу члана 258. ЗКП, законски заступник мал.оштећеног Н.Б., Д.Б. за имовинскоправни захтев упућен је на парницу.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж 131/14 од 06.06.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Суботици, браниоца окривљених Б.К. и С.К., адв. Р.Ц. и пуномоћника мал. Оштећеног Н.Б., адв. О.Ј. и пресуда Основног суда у Суботици К 352/12 од 27.11.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених Б.К. и С.К., адв. Р.Ц. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да се захтев усвоји и преиначе првостепена и другостепена пресуда, и окривљени Б. и С.К. ослободе од оптужбе или пак исте пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Б.К. и С.К., адв. Р.Ц., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Бранилац окривљених Б.К. и С.К. у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних пресуда повређен закон из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, по питању да ли је дело за које су окривљени оглашени кривим кривично дело, те да је „било неопходно у оптужном акту сасвим конкретно навести да ли је живот или тело и остале присутне деце на било који начин доведено у конкретну опасност“.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које су окривљени Б.К. и С.К. оптужени и оглашени кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљених, неосновано је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 4 и 5 образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела, за које су окривљени Б.К. и С.К. оптужени и оглашени кривим произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, па супротни наводи захтева браниоца окривљених су неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.